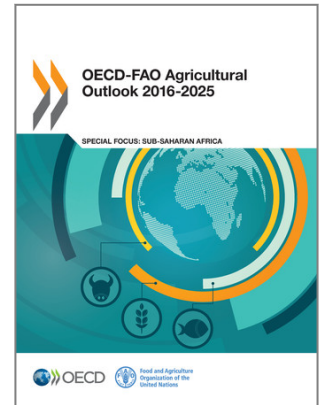

OECD *Multilingual Summaries*

OECD-FAO Agricultural Outlook 2016-2025

Summary in Finnish

Read the full book on: [10.1787/agr_outlook-2016-en](https://doi.org/10.1787/agr_outlook-2016-en)

OECD:n ja FAO:n yhteinen maatalouden markkinakatsaus 2016-2025

Suomenkielinen tiivistelmä

Maatalouden markkinakatsaus vuosille 2016-2025 on OECD:n ja FAO:n yhteisen työn tulos. Siinä kerätään yhteen molempien järjestöjen asiantuntemus peruselintarvikkeiden, maiden ja niiden maatalouspolitiikkojen suhteen, sekä yhteistyötä tekevien jäsenmaiden toimittamat tiedot kansallisten, alueellisten ja globaalien peruselintarvikemarkkinoiden keskipitkän aikavälin näkymien arviointia varten. Markkinakatsauksessa annetaan ennakoarvot pääasiallisten peruselintarvikkeiden tarjonnasta, kysynnästä, kaupasta ja hinnoista 41 maassa ja 12 maantieteellisellä alueella. Tämänvuotinen erityiskappale keskittyy Saharan eteläpuolisen Afrikan maataloussektorin näkymiin ja haasteisiin.

Pääasiallisten peltokasvien, karja- ja kalatuotteiden hintojen laskusta vuonna 2015 voidaan päätellä, että korkean hintatason ajat ovat todennäköisesti ohi kaikilla maatalouden aloilla. Lihan hinta putosi vuoden 2014 ennätystasolta, maitotuotteiden hinnat jatkoivat 2013 ja 2014 alkanutta laskuaan ja peltokasvien hinnat laskivat edelleen verrattuna vuoden 2012 huipputasoon. Matalammat hinnat johtuvat pääasiassa useita vuosia jatkuneesta tarjonnan vahvasta kasvusta, kysynnän kasvun hiipumisesta yleisesti huonon taloustilanteen takia, matalammasta öljyn hinnasta ja jo ennestään suurien varastojen paisumisesta.

Katsauksen 10-vuotisen tutkimusajanjakson aikana elintarvikkeiden kysynnän kasvun odotetaan hidastuvan asteittain. Maailman väestön kasvu, joka on elintarvikkeiden kysynnän suurin tekijä, heikkenee ja tulojen kasvun ennustetaan heikentyvän nousevissa talouksissa. Samaan aikaan varsinkin väkirikkaissa nousevissa maissa kuluttajat näyttävät käyttävän aina vain pienemmän osan lisätuloistaan peruselintarvikkeisiin. Lihan, kalan ja maitotuotteiden kysyntä tulee kasvamaan varsin vahvasti, mikä johtaa myös rehun kysynnän kasvuun etenkin rehuviljan ja öljysiemenrouheen kohdalla. Ennusteiden mukaan maataloustuotteiden kysyntä biopolttoaineiden valmistusta varten tulee polkemaan paikoillaan energian halvempien hintojen takia ja monien maiden konservatiivisempien biopolttoainepolitiikkojen takia.

Kehittyvien maiden kasvavan kulutuksen arvioidaan vähentävän aliravitun väestön kokonaisuutta maailman väestöstä 11 prosentista 8 prosenttiin tulevan vuosikymmenen aikana: aliravitsemuksesta kärsivien kokonaismäärä laskee 788 miljoonasta henkilöstä alle 650 miljoonaan. Saharan eteläpuolisessa Afrikassa aliravitsemus tulee kuitenkin pysymään yleisenä, sillä 10 vuoden kuluttua yli kolmannes maailman kaikista aliravituista asuu tällä alueella, kun nykyisin alueen osuus aliravituista on hieman yli neljäsosa. Monet maat joutuvat ratkomaan aliravitsemuksen (riittämätön kalorimäärä), yllihavuuden ja mikroravintoaineiden puutteen (yleistyvän yksipuolisen ruokavalion) monimutkaisia haasteita. Sekä kehittyneissä että kehittyvissä maissa sokerin, öljyn ja rasvojen kulutuksen odotetaan kasvavan nopeammin kuin peruselintarvikkeiden ja proteiinin kulutuksen pääasiassa siksi, että ihmiset syövät enemmän jalostettuja elintarviketuotteita.

Katsauksessa päätellään, että kasvava ravinnon kysyntä tyydytetään tuottavuutta parantamalla sekä pienin muutoksin viljelyalan ja karjan määrissä. Ennusteiden mukaan 80% viljelytuotannon kasvusta tulee viljelyalan korkeammasta tuotosta. Viljelyalan lisääminen kestäväällä tavalla on kuitenkin vielä mahdollista pääasiassa Latinalaisessa Amerikassa ja Saharan eteläpuolisessa Afrikassa. Suurin osa Afrikan uudesta

viljelymaasta omistetaan viljakasveille, kun taas Latinalaisessa Amerikassa uusi viljelymaa käytetään soijapavun viljelyyn. Maatalouden tuoton kasvun odotetaan hidastuvan pääasiallisissa tuottajamaissa, koska uuden teknologian etulinjaa on yhä vaikeampi siirtää eteenpäin. Kehittyvien maiden maatalouden tuotoissa on suuria eroja erityisesti Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja niiden tasoittaminen voisi lisätä tuotantoa merkittävästi maailman tasolla.

Markkinoiden yleisen kasvun hidastuessa maataloustuotteiden kaupan odotetaan kasvavan noin puolella edellisen vuosikymmenen kasvuvauhdista. Tästä huolimatta useimpien peruselintarvikkeiden tuotannosta myydään edelleen sama osa maailman markkinoilla. Varsin harvoilla mailla on käytettävissään runsaasti luonnonvaroja, mikä tarkoittaa sitä, että kauppa saa tärkeämmän roolin globaalissa elintarviketurvassa. Elintarvikeomavaraisuuteen tähtäävien politiikkojen jatkaminen monissa maissa ja rakenteellinen siirtyminen korkeamman lisäarvon tuotteisiin rajoittavat kuitenkin peruselintarvikkeiden kauppaa.

Maatalouden useimpien perustuotteiden vienti on keskittynyt maailman tasolla vain muutamaamaan avainasemassa olevaan tuottajamaahan. Kaikkien tässä markkinakatsauksessa tutkittujen tuotteiden kohdalla viisi suurinta tuottajamaata kattaa vähintään 70% koko viennistä ja tiettyjen tuotteiden kohdalla vienti on vain kahden tai kolmen maan käsissä. Tuontipuolella keskittymistä on vähemmän, vaikka Kiinan kansantasavalta (jatkossa "Kiina") on kriittinen maa tietyissä perustuotteissa, kuten soijapavussa sekä maitotuotteissa ja rehuviljoissa maissia lukuunottamatta. Erityisesti Pohjois-Afrikan ja Lähi-Idän resursseiltaan köyhien maiden riippuvuuden elintarvikkeiden tuonnista ennustetaan kasvavan.

Tarjonnan ja kysynnän kasvaessa suurin piirtein samaan tahtiin maataloustuotteiden reaalihintojen odotetaan pysyvän suhteellisen tasaisina. Odotettavissa on kuitenkin suhteellisia hintojen muutoksia, jotka heijastelevat sekä kysynnän rakennetta että tuotanto-olosuhteiden eroja, kuten esimerkiksi suhteellisen helppoa tuotannon lisäämistä Latinalaisessa Amerikassa Aasiaan verrattuna. Lihan hinnan ennustetaan nousevan peltokasvien hintoihin verrattuna, samoin kuin rehuviljan ja öljysiemenien hintojen peruselintarvikkeisiin verrattuna. Nämä rakenteelliset suuntaukset tulevat todennäköisesti näkymään entistä selvemmin kaikissa tuoteryhmissä nykyisessä matalan hintatason tilanteessa.

Markkinakatsauksen sisältöön liittyy kuitenkin monenlaisia epävarmuustekijöitä kuten vaihtelut öljyn hinnassa, maatalouden tuotoissa ja talouskasvussa. Jos edellämainittujen tekijöiden pitkäaikaiset vaihtelusuhteet jatkuvat, ainakin yhden suuren hintakriisin todennäköisyys on suuri tulevan vuosikymmenen aikana. Tämänkaltaiset laajat heilahtelut vuodesta toiseen voivat peittää alleen pitkäaikaisia trendejä. Ilmastonmuutos voi lisätä epävarmuutta varsinkin, jos äärimmäisiä sääilmiöitä esiintyy entistä useammin.

Lisäksi on huomioitava monet eri maiden toimintapolitiikoista johtuvat epävarmuustekijät. Yksi niistä liittyy Kiinan äskeittäin ilmoittamiin muutoksiin maan siemenpolitiikassa, johon kuuluu hintojen määrittely kotimarkkinoilla ja siemenvarastojen hallinta. Tässä markkinakatsauksessa oletetaan, että nämä muutokset auttavat Kiinaa saavuttamaan kotimarkkinatavoitteensa maissin korkean omavaraisuusasteen turvaamisesta häiritsemättä vakavasti kansainvälisiä markkinoita. Kiinan varastojen markkinoilletulon ajankohta ja mittakaava ovat kuitenkin merkittäviä epävarmuustekijöitä katsauksen ennusteiden suhteen. Myös Venäjän tuontikielto on riskitekijä ja sen oletetaan päättyvän vuoden 2017 loppuun mennessä.

Saharan eteläpuolinen Afrikka

Saharan eteläpuolisen Afrikan (SSA) alueella asuu yli 950 miljoonaa ihmistä eli noin 13% maailman väestöstä. Kyseisten maiden jatkuvasta muutoksesta huolimatta maatalous on edelleen elintärkeä sektori, joka takaa toimeentulon miljoonille ihmisille. Maiden väliset erot maatalouden rakenteissa ja kehitysvaiheissa heijastelevat Afrikan mantereeseen sisäisiä valtavia agro-ekologisia, taloudellisia, poliittisia ja kulttuurillisia eroja. Aliravitsemus on ollut pitkäaikainen haaste tällä alueella ja eri maiden edistys kohti elintarviketurvaa on epätasaista.

Alueen maataloussektorin kehitystä ohjailee nopea väestönkasvu, kaupungistuminen ja maaseudun diversifikaatio sekä niihin liittyvä rakenteellinen muutos maataloustyöllisyydestä muuhun työllisyyteen, keskiluokan nousu ja kasvava (sekä kotimainen että ulkomainen) kiinnostus Afrikan viljely- ja laidunmaahan. Maatalouden kokonaistuotannon arvioidaan kasvavan 2,6% vuodessa. Toisin kuin aikaisemmassa tuotannon kasvussa, joka saatiin aikaan yleisesti ottaen viljelymaan lisäyksellä, yhä suurempi osa tulevasta tuotannon kasvusta saadaan tuottavuutta tehostamalla. Lisäksi tarvitaan osallistavaa kehitystä, joka parantaa resursseiltaan köyhien pienviljelijöiden tuottavuutta, samaan aikaan laajempien maaseudun kehitysmahdollisuuksien luomisen kanssa.

Olettaen, että väestön kasvu jatkuu nopeana koko alueella, että väestön tulot nousevat edelleen ja että nykyiset politiikat ja markkinarakenteet pysyvät sellaisinaan, ravintokasvien tuotannon odotetaan kasvavan kysynnän kasvua hitaammin monissa maissa. Saharan eteläpuolisen Afrikan peruselintarvikkeiden nettotuonnin ennakoidaan kasvavan tulevan vuosikymmenen aikana, vaikka tuottavuutta parantavat investoinnit voivatkin hillitä tätä kasvua.

Monet maat ovat kilpailukykyisiä hedelmien ja juomiin käytettävien viljakasvien tuottajia ja säännöllisiä viejiä, mikä kasvattaa alueen ulkomaanvaluuttavarantoa. Tällaiset tuotteet voivat tarjota maanviljelijöille vaihtoehtoja perinteisten ravintokasvien viljelylle. Niistä voi tulla myös potentiaalisesti merkittävä työllistävä ala mantereelle nuorelle väestölle. Koska elintarvikkeiden viejiä on vain rajoitettu määrä ja nettotuojien lukumäärä on puolestaan suuri, avoin alueellinen kaupankäynti tulee olemaan keskeinen tekijä elintarviketurvan suhteen.

Vaikka Saharan eteläpuolisen Afrikan maatalouden näkymät ovat yleisesti ottaen positiiviset, niitä voitaisiin parantaa huomattavasti vakaammilla maatalouspolitiikoilla koko mantereella, strategisella julkisella ja yksityisellä investoinnilla, varsinkin infrastruktuuriin, sekä sen tarpeisiin sopeutetulla tutkimuksella ja toiminnan laajentamisella. Tällaiset investoinnit voisivat parantaa pääsyä markkinoille, vähentää sadonkorjuun jälkeisiä menetyksiä ja tuoda tarvittavat tuotantopanokset laajemmin saataville.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisu on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate
Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD/FAO (2016), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2016-2025*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/agr_outlook-2016-en